

POSTANOWIENIE

Dnia 10 stycznia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Marian Kocon (sprawozdawca)

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa T. D.

przeciwko Miastu W. i in.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 stycznia 2007 r.,

zażalenia powódki na postanowienie Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 12 września 2006 r.,

**oddala zażalenie; nie obciąża powódki kosztami
postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 12 września 2006 r. Sąd Apelacyjny odrzucił zażalenie powódki T. D. na postanowienie tegoż Sądu z dnia 4 lipca 2006 r., a to z tej przyczyny, że radca prawny reprezentujący powódkę zwolnioną od kosztów sądowych nie uiścił opłaty podstawowej (art. 130² § 3 k.p.c.).

W zażaleniu na to postanowienie powódka wniosła o jego uchylenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Strona zwolniona przez sąd w toku postępowania w całości od kosztów sądowych, jak to miało miejsce w sprawie, pozostaje tym samym zwolniona od opłat od zażalenia i jest jedynie zobowiązana do uiszczenia opłaty podstawowej, zgodnie z wymogiem art. 100 ust. 2 u.k.s.c. W związku z przymusem adwokacko – radcowskim, wynikającym z art. 87¹ § 1 k.p.c., zażalenie musi być wniesione, poza wyjątkami (art. 87¹ § 2, 3 k.p.c.), przez adwokata lub radcę prawnego, a więc osoby, których czynności związane z uiszczaniem opłat poddane są szczególnym rygorom określonym w art. 130² k.p.c.

Opłata podstawowa nie jest opłatą stałą w rozumieniu art. 12 u.k.s.c., stanowi jednak, w świetle ugruntowanej linii orzecznictwa, opłatę w wysokości stałej, bo zawsze wynosi 30 zł. (por. w szczególności uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 21.11.2006 r., sygn. akt III CZP 109/06. dotąd. niepubl., postanowienia Sądu Najwyższego z dnia: 11.07.2006 r., sygn. akt I CSK 146/06, niepubl., 26.07.2006 r. sygn. akt IV CZ 59/06, niepubl., 28.08.2006 r., sygn. akt IV CSK 166/06, niepubl., 20.09.2006 r., sygn. akt I CSK 230/06, niepubl., 5.10.2006r., sygn. akt IV CZ 75/06, niepubl., 17. 10.2006 r. sygn. akt V CSK 325/06, niepubl.), 20.10.2006 r. IV CZ 77/06niepubl.). Wniesienie zażalenia przez stronę zwolnioną od kosztów sądowych jest zatem wniesieniem środka zaskarżenia podlegającego opłacie w wysokości stałej w rozumieniu art.130² § 3 k.p.c. Opłatę tę należy uiścić przy wniesieniu zażalenia (art. 10 u.k.s.c.), pod takim rygorem, że – w razie nieopłacenia – zażalenie podlega odrzuceniu, jak to miało miejsce w sprawie.

Z omówionych przyczyn zażalenie zostało oddalone.